

Nasvet, ki prinaša varnost

PRESEDNIK HENRY B. EYRING

drugi svetovalec Prvega predsedstva

Odrešenik je bil vedno zaščitnik tistih, ki so sprejeli njegovo zaščito. Več kot enkrat je dejal: »Kako često sem vas zbral, kakor koklja zbere svoja piščeta [...], in vi niste hoteli.« (3 Ne 10:5 gl. tudi Mt 23:37; NaZ 29:2)

Gospod je izrazil isto žalost v našem razdobju, potem ko je opisal več načinov, kako nas kliče na varno. Dejal je, kako često nas je poklical z usti svojih služabnikov in z delovanjem angelov in s svojim glasom in z glasom gromov in z glasom bliskov in z glasom viharjev in z glasom potresov in hudih neurij s točo in z glasom lakot in z vsakovrstnimi kužnimi boleznimi in z močnim glasom trobente in z glasom sodbe in z glasom milosti je klical ves dan in z glasom slave in časti in bogastva večnega življenja in nas bi odrešil z večno odrešitvijo, toda niso hoteli (gl. NaZ 43:25).

Zdi se, da Odrešenikovi želijo, da nas vodi na varno in nam vztrajno kaže pot, ni konca. Kliče na več načinov, da bi dosegel tiste, ki so ga pripravljene sprejeti. Sem vselej spadajo sporočila prerokov, kadar so bili ljudje vredni, da so bili med njimi Božji preroki.

Ti pooblaščen služabniki imajo vedno nalogo, da ljudi opozarjajo in jim kažejo pot na varno.

Prerokovo svarilo

Ko so se napetosti v severnem Misuriju jeseni leta 1838 stopnjevale, je prerok Joseph Smith vse svete iz poslednjih dni pozval, naj se po zaščito zatečejo v Far West. Veliko jih je živelo na samotnih kmetijah in razkropljenih naselbinah. Natančneje je svetoval Jacobu Haunu, ustanovitelju majhne naselbine, ki se je imenovala Haunov mlin (Haun's Mill). Zapis iz tistega časa vključuje naslednje: »Brat Joseph je po bratu Haunu, ki je imel mlin v lasti, sporočil, naj brate, ki tam živijo, obvesti, naj odidejo in pridejo v Far West, toda gospod Haun sporočila ni oddal.«¹ Kasneje je prerok Joseph Smith v svojih zapisih rekel naslednje: »Bog me je do današnjega dne navdajal z modrostjo, da rešim ljudi, ki so upoštevali njegov nasvet. Nikoli niso ubili nikogar, ki se je ravnal po mojem nasvetu.«² Nato je prerok zapisal žalostno resnico, da bi pri Haunovem mlinu lahko rešili nedolžna življenja, če bi prejeli njegov nasvet in se po njem ravnali.

V današnjem času nam je svetovano,

kam se lahko zatečemo pred grehom in žalostjo. Eden od ključev za prepoznavanje teh opozoril je, da se ponavljajo. Na primer, na generalnih konferencah ste večkrat slišali preroka reči, da bo navajal prejšnjega preroka in da bo sam tako druga, morda celo tretja priča. Vsi, ki smo dovolj stari, smo slišali nasvet predsednika Spencerja W. Kimballa (1895–1985), kako pomembno je, da so matere doma, in nato smo slišali predsednika Ezra Tafta Benson (1899–1994), ki ga je navajal, in nato predsednika Gordona B. Hinckelya, ki je navajal oba.³

Apostol Pavel je zapisal: »Vsaka stvar se bo ugotovila po izjavi dveh ali treh prič.« (2 Kor 13:1) Eden od načinov, kako vemo, da je nekaj Božje svarilo, je, da je bil uveden zakon prič, in sicer pooblaščenih prič. Ko se zdi, da se besede prerokov ponavljajo, bi nam to moralo vzbuditi pozornost in nas v srcu navdati s hvaležnostjo, da živimo v tako blagoslovljenem času.

Iskanje poti na varno v nasvetu prerokov ima smisel za tiste, ki imajo močno vero. Ko prerok govori, tisti z manj vere morda mislijo, da poslušajo le modrega moža, ki dobro svetuje. Nato ga, če se njegov nasvet zdi primeren in logičen ter v skladu s tistim, kar želijo delati, upoštevajo. Če ne, ga imajo bodisi za napačnega ali pa vidijo svoje okoliščine kot izjemne. Tisti brez vere morda mislijo, da poslušajo samo moške, ki želijo uveljavljati svoj vpliv iz nekega sebičnega razloga. Morda se posmehujejo in norčujejo, kot se je mož po imenu Korihor, ko je izrekel naslednje besede, zapisane v Mormonovi knjigi: »In tako zavajaš to ljudstvo z nespametnim izročilom svojih očetov in po svojih lastnih željah; in omejuješ jih prav kakor v suženjstvu, da se lahko nažiraš s trdom njihovih rok, da si ne drznejo smelo pogledati navzgor in da si ne drznejo uživati svojih pravic in privilegijev.« (Al 30:27)

Korihor je oporekal, prav kakor to počenjajo moški in ženske, ki so že od samega začetka napačno sklepali, da sprejeti nasvet Božjih služabnikov pomeni odpovedati se pravici do neodvisnosti, ki jo je le-ta dal. Toda ugovor je napačen, kajti napačno prikazuje dejanskost. Ko zavrnemo nasvet, ki ga daje Bog, se ne odločimo, da bomo neodvisni od zunanjega vpliva. Izberemo nek drug vpliv. Zavrnemo zaščito povsem ljubečega, vsemogočnega, vsevednega nebeškega Očeta, katerega namen, kot tudi njegovega ljubljene Sina, je le, da nam da večno življenje, da nam da vse, kar ima, in da nas z družino ponovno pripelje domov v okrilje svoje ljubezni. Če njegov

nasvet zavrnemo, izberemo vpliv druge sile, katere namen je, da nas naredi nesrečne, in katere namen je sovraštvo. Bog nam je podaril svobodno voljo. Bolj nepogrešljiva kot pravica do odločanja, da bi bili osvobodeni vpliva, je pravica, da se pokorimo eni od teh dveh sil, ki jo izberemo.

Na varnih tleh

Zmotno je tudi verjeti, da odločitev, ali sprejmemo nasvet prerokov ali ne, ni le odločanje, ali bomo sprejeli dober nasvet in nam bo to koristilo, ali naj ostanemo tam, kjer smo. Toda odločitev, da ne bomo upoštevali preroškega nasveta, spremeni sama tla, na katerih stojimo. Tla postanejo nevarnejša. Če ne bomo upoštevali preroškega nasveta, bomo v bodoče manj sposobni sprejeti navdihnjeni nasvet. Najboljši čas, ko se je Bog odločil pomagati Noetu pri gradnji barke, je bil takrat, ko je le-ta vprašal prvič. Vsakič, ko bi prosil za isto, bi bil manj dovzeten za Duha. In tako bi se mu njegova prošnja vsakič zdela nespametna, dokler ne bi prišel dež. In potem bi bilo prepozno.

Vsakič, ko sem v življenju odlašal s tem, da bi sledil navdihnjenemu nasvetu, ali ko sem se odločil, da sem izjema, sem spoznal, da sem to storil sebi v škodo. Vsakič, ko sem prisluhnil nasvetu prerokov, ko sem v molitvi čutil, da je pravi, in ga nato upošteval, sem spoznal, da sem stopil na varno. Na poti sem spoznal, da je bila le-ta zame že pripravljena in da so se visoki kraji zravnali. Bog me je vodil na varno po poti, ki je bila pripravljena s skrbno ljubeznijo, ki je bila včasih pripravljena že dolgo prej.

Poročilo na začetku Mormonove knjige govori o Božjem preroku Lehiju, ki je bil tudi vodja družine. Bog ga je posvaril, naj svoje ljubljene pelje na varno. Iz Lehijeve izkušnje vidimo, kaj se zgodi, ko Bog svetuje po svojih služabnikih. V Lehijevi družini so samo tisti, ki so imeli vero in ki so sami prejeli potrdilno razodetje, videli tako nevarnost kot tudi pot na varno. Tistim brez vere se je zdela selitev v divjino ne samo nespametna, temveč tudi nevarna. Kot vsi preroki je tudi Lehi do svoje smrti družini poskušal pokazati, kje je varnost.

Vedel je, da bodo tisti, ki jim je Odrešenik poveril duhovniške ključke, zanje odgovorni. Ti ključki dajejo moč za dajanje nasvetov, ki nam bodo pokazali pot na varno. Tisti, ki te ključke imajo, so odgovorni svariti, četudi njihovega nasveta ne upoštevajo.

Ključni so zaupani bratom, ki se predajajo vse od prero-ka, ki so odgovorni za najmanjšo skupino članov, bližje samim družinam in posameznikom. To je eden od načinov, kako lahko Gospod okoliš napravi za varen kraj. Na primer, z ženo sem sedel na sestanku staršev, ki ga je sklical škof, da bi nas posvaril glede duhovnih nevarnosti, s katerimi se soočajo naši otroci. Slišal sem več kot le glas svojega modrega prijatelja. Slišal sem služabnika Jezusa Kristusa, ki ima ključne in ki sprejema odgovornost, da nas posvari in nam staršem predaja odgovornost, da ukrepamo. Ko ključne te duhovniške poti spoštujemo tako, da poslušamo in smo pozorni, se privežemo z rešilno vrvo, ki nas v nobeni nevihti ne bo pustila na cedilu.

Nebeški Oče nas ima rad. Za Odrešenika je poslal svojega edinorojenega Sina. Vedel je, da bomo v zemeljskem življenju v resni nevarnosti, v eni najhujših skušnjav strašnega nasprotnika. To je eden od razlogov, da je Odrešenik priskrbel duhovniške ključne, da bodo lahko tisti, ki so pripravljeni poslušati in imeti vero, šli na varno.

Poslušnost

Za poslušna ušesa je potrebna ponižnost. Spomnite se Gospodovega svarila Thomasu B. Marshu. Takrat je bil predsednik zbora dvanajstih apostolov. Gospod je vedel, da bodo predsednik Marsh in bratje iz dvanajsterice preizkušeni. Svetoval jim je, kako naj nasvet sprejmejo. Gospod je dejal, naj bomo ponižni in potem nas bo vodil za roko in nam odgovarjal na molitve (gl. NaZ 112:10).

Gospod je dodal svarilo, ki se nanaša na vse, ki sledijo živemu preroku. Apostolom je zapovedal, naj se ne povišujejo ter naj se ne upirajo njegovemu služabniku Josephu, kajti dejal je, da je z njim in da bo njegova roka nad njim, in da mu ključni, ki jih je dal njemu in prav tako apostolom, ne bodo vzeti, dokler Gospod ne bo prišel (gl. NaZ 112:15).

Gospod nam ne ponuja nasveta samo za našo varnost, temveč tudi za varnost njegovih drugih otrok, ki jih moramo imeti radi. Le malo je tako prijetnih tolažb, kot je ta, da smo orodje v Božjih rokah in da druge vodimo na varno. Za ta blagoslov je navadno potrebna vera, da sledimo nasvetu, ko je to težko storiti.

Neki primer iz zgodovine Cerkve govori o Reddicku Newtonu Allredu. Bil je eden iz skupine reševalcev, ki jo je poslal predsednik Brigham Young (1801–1877), da bi pripeljali Willijevo in Martinovo skupino s cizami. Pri reki

Sweetwater blizu Južnega prelaza je poveljnik George Grant Reddicku Allredu rekel, naj ostane tam z nekaj možmi in vozovi in naj bo pripravljen pomagati, ko se bodo reševalci vrnili s pionirji z vlečnimi vozmi.

Reševalci so našli Willijevo skupino, ki je obtičala v snegu. Bili so podhlajeni, sestradani in so umirali. Nekaj reševalcev je nadaljevalo z iskanjem Martinove skupine, medtem ko so drugi pomagali Willijevi skupini pri vzponu na gorski greben Rocky Ridge, ki je bil kondicijsko zahteven. Kmalu potem, ko so se utaborili, je Reddick Allred s svojimi možmi dostavil živež in nudil osnovno pomoč.

Allred je nato čakal, da bi se poveljnik Grant z Martinovo skupino vrnil. Minevali so tedni in o njih ni bilo ne duha ne sluha. Ko je divjal snežni metež in so bili vremenski pogoji življenjsko nevarni, sta dva možka sklenila, da bi bilo nesmiselno ostati. Sklepala sta, da je Martinova skupina nekje prezimila ali da so umrli. Odločila sta se vrniti v Dolino Slanega jezera in poskušala prepričati ostale, naj storijo enako. Allred se ni dal prepričati. Predsednik Young jih je poslal in poveljnik Grant, Allredov duhovniški voditelj, mu je naročil, naj počaka tam.

Tisti, ki so se vrnili, so odpeljali več vozov, natovorjenih s potrebnimi živili, in se napotili nazaj v Dolino Slanega jezera. Še presenetljiveje pa je to, da so nazaj poslali sedeminsedemdeset vozov, ki so iz doline prihajali na pomoč. Nekaj teh vozov se je vrnilo h gori Big Mountain, preden so jih kurirji, ki jih je poslal predsednik Young, srečali in jih nato poslali nazaj.

Poveljnik Grant je z Martinovo skupino končno prispel več kot tri tedne kasneje, potem ko je Reddick Allred nudil pomoč Willijevi skupini. Ti pionirji so bili še bolj ne- bogljeni in na ducate jih je že pomrlo. Reševalna skupina poveljnika Granta je bila majhna in imeli so le malo zalog ter bili od Doline Slanega jezera oddaljeni še tristo dvajset kilometrov. Ker je Reddick Allred svojo nalogo hotel izpolniti tudi v najtežjih okoliščinah, je tudi tokrat lahko nudil najnujnejšo pomoč in oskrbo.

Pomoč drugim

Slišali in brali boste navdihnjeni nasvet Božjih prerokov, da pomagajte novim članom Cerkve. Tisti, ki imajo vero kot Reddick Newton Allred, bodo še naprej nudili prijateljstvo, tudi ko se zdi, da ni potrebe ali da je zaman.

Vztrajali bodo. Ko neki novi član pride do točke, ko je duhovno izčrpan, bodo verni člani pripravljene izreči prijazne besede in ponuditi prijateljstvo. Takrat bodo začutili enako Božjo odobravanje, kot ga je čutil brat Allred, ko je zagledal pionirje s cizamu, ki so se s težavo prebijali proti njemu, vedoč, da jim lahko nudi varnost, ker je sledil nasvetu, ko je bilo to težko narediti.

Prepričan sem, da je brat Allred med čakanjem molil, čeprav to ni zapisano nikjer. Prepričan sem, da so bile njegove molitve uslišane. Takrat je vedel je, da je bil nasvet, naj ostane trden, od Boga. Moliti moramo, da bomo to vedeli. Obljubim, da bodo takšne molitve v veri uslišane.

Včasih bomo prejeli nasvet, ki ga kljub prodorni molitvi in premisleku ne bomo razumeli ali ko se bo zdelo, da se ne nanaša na nas. Ne zavržite ga, temveč ga imejte v mislih! Če vam je nekdo, ki ste mu zaupali, dal nekaj, kar se zdi, da je le pesek, za katerega je bilo rečeno, da

vsebuje zlato, ga nekaj časa modro držite v roki in rahlo potresite. Vsakič, ko sem to naredil z nasvetom, ki ga je dal prerok, so se čez čas pojavili zlati kosmiči in bil sem hvaležen.

Blagoslovljeni smo, da živimo v času, ko so na Zemlji duhovniški ključni. Blagoslovljeni smo, da vemo, kje iskati in kako poslušati glas, ki bo izpolnil Gospodovo obljubo, da nas bo zbral na varnem. Molim, da bomo v srcu ponižni, da bomo poslušali, da bomo molili in čakali na Gospodovo odrešitev, ki bo zagotovo prišla, če bomo zvesti.

OPOMBE

1. Philo Dibble v *Early Scenes in Church History, Four Faith Promoting Classics*, 1968, str. 90.
2. *History of the Church*, 5:137.
3. Gl. npr. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, 1982, str. 327; *To the Fathers in Israel, Ensign*, nov. 1987, str. 49; *Women of the Church, Ensign*, nov. 1996, str. 69.
4. Gl. Rebecca Bartholomew in Leonard J. Arrington, *Rescue of the 1856 Handcart Companies*, 1992, str. 29, 33–34.

PREDLOGI ZA HIŠNE UČITELJE

Ko boste v duhu molitve sporočilo preučili, ga predstavite tako, da boste tiste, ki jih učite, spodbudili k sodelovanju. Sledi nekaj primerov:

1. Preberite zapis o zvestobi Reddicka Allreda. Družinske člane vprašajte, kaj bi naredili v takih razmerah. Vprašajte, kako nam to, da sledimo preroku, daje varnost? Kako lahko naša poslušnost vpliva na varnost ljudi okrog nas?

2. Družino vprašajte, kako se lahko odzovejo izzivu, o katerem so preroki svetovali, kot je skromnost v oblačenju ali izogibanje spornim stvarim v medijih. V *knjižici Za moč mladih* (36550) so nasveti glede številnih današnjih izzivov.

3. Skupaj preberite drugi odstavek pod naslovom »Prerokovo svarilo«. Družinske člane prosite, naj se spomnijo nedavne generalne konference. Prosite jih, naj spregovorijo o evangelijskih načelih, ki so jih slišali od več govornikov. Pričujete, da smo blagoslovljeni, da živimo v času, ko Gospod nudi več prič glede svojih besed.